

זבחים קיד

עניין: בגלגל לא קרבו חובות

מאירי מגילה ט:

ירושלמי מגילה פ"א הי"ב

מפסיק. ר' יסא בשם ר' יוחנן זה סימן ס"ב
זמן שהארון מבפנים הבמות אסורות יצא
הבמות מותרות. ר' זעורא בעא קומי ר' יסא

משך חכמה פרשת פקודי

לח, כא משכן העדת.

הנה ביארתי לעיל¹ דארוך מוכרח
להיות בו העדות, והמשכן אימת הוא
נחשב לאהל מועד לאסור הבמות, רק
כשיש בו ארון, כדתיא תוספתא סוף
זבחים (יג, ח): איזהו במה גדולה (בשעת
היתר במות)? אהל מועד נטוי כדרכו אין
הארון נתון שם². וזה שאמר שדין משכן
יש לו רק כשהוא משכן העדות, שהעדות
נתון בו, ויעויין ראב"ע³.

המשנה המעשה עשר דף ט' ע"ב אין צין צום

גדולה לצום קטנה אלא פסחים. וזכר
זו נאמרה על שום זמן שהיו הצומות מותרות. וכבר
מועד לנו מנאכח זבחים עשר סלל הוקס המשכן הותרו
הצומות. ומנאכח המשכן נאכרו. הויל וסיה סס
מנח וחרון עמו. צלו לגלגל כל ענע שכצטו וסנע
סחלקו וסיה סלרון הולך צמלחמחיהם ולא סיה קצוע
סס סמנח צגלגל. הותרו הצומות. צלו לסילה ססר

נאכרו הצומות ולא סיה לנו עוד סיתר. וכל זמן סותר
הזמנים שהיו הצומות מותרות סיה מנח סמחשת סל
וסה קרוי אללס צום גדולה וספי סהיה קצוע צמקוס
ססר לסס כל סלצור. ומכל וקוס לא סר סס צום
מעליו כל זמן סלל סיה סרון קצוע עמו. וסלצד זס
סיה כל יסיד סירלס עוסה צום לעלמו צגנו לו צמלכו
ומקריב עליו כדכיו וכדצותיו סלל לא סוס קרצן מוצס.
וסיל סיתס כקראת צום קטנה. וצצום גדולה סיו
סלצור ומקריצין קרצנותיהם סלל סמחלקו צדצר צום
זבחים סס סיו ומקריצין סס סלצור קרצנותיהם סס סלל.

רש"י סוטה טו:

למאי סחל כיון דילפינן מלסר יסיה דל"ץ ליטלו מעל גצי קרקעית: איסי בן יחודה אומר להביא קרקע בית עולמים. ה"ג
לס צסיפרי ולא גרס לרצות סילה ונוצ וגצעון וצית עולמים דסילה משכן סול ולא לריך לרצויא דסול עיקר סכמוצ ונוצ וגצעון
סין משקין צס סוטות דסל צמה סול וס סס סרון סלל מוצס סמחשת לצדו ולא קרצס צסן מנחת סוטה ולא סוס מוצס יסיד סלין
לס זמן קצוע כדלסר צסחיתט קדשים (דף ק"ז). וצמגילה (דף ט'): סלל צית עולמים סולרך לרצות סלל סלסר משכן נלסר ולא
מקדש צית סמקדש צסירושלים קרי ליה צית עולמים לפי סלין סר קדושתו סיתר צמקוס סר וסוצ לא סרתס סכיה צמקוס סר:

רמב"ם ספר המצוות

מצוה כ היא שצונו לבנות בית הבחירה לעבודה, בו יהיה
ההקדשה והבערת האש תמיד ואליה תהיה ההליכה והעליה
לרגל והקבוע בכל שנה. והוא אמרו יתעלה ועשו לי מקדש.

רמב"ם ריש הלכות בית הבחירה

א מצות "עשה לעשות בית ליי" מוכן להיות מקריבים
בו הקרבנות. וחוגגין אליו שלש פעמים
בשנה שנאמר ועשו לי מקדש. וכבר נתפרש בתורה

יעב"ץ על הרמב"ם פ"ד מבית הבחירה

הבית לא בטלה. ומשמע לי דסבר רבינו דהך מילתא דקדושת הבית לא בטלה
אזלא כמאן דס"ל ארון במקומו נגנו דאי למ"ד ארון גלה לבבל גם קדושת
הבית בטלה ע"י כך ועכ"פ לענין ביאת המקדש מסתברא דבהכי תליא דהא

רמב"ן ריש פרשת תרומה

והנה עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה
שהוא הארון⁶, כמו שאמר (להלן כה כב) "ונועדתי לך
שם ודברתי אתך מעל הכפרת", על כן הקדים הארון
והכפרת בכאן כי הוא מוקדם במעלה⁷. וסמך לארון
השלחן והמנורה שהם כלים כמוהו, ויורו על ענין
המשכן שבעבורם נעשה. אבל משה הקדים בפרשת
וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד⁹ אשר שכן על הר
סיני שוכן עליו בנסתר¹⁰. וכמו שנאמר שם (לעיל כד
טז) "וישכן כבוד ה' על הר סיני", וכתוב (דברים ה כא)
"הן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו", כן
כתוב במשכן "וכבוד ה' מלא את המשכן" (להלן מ
לד). והזכיר במשכן שני פעמים "וכבוד ה' מלא את
המשכן", כנגד "את כבודו ואת גדלו". והיה במשכן
תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON